

Preek over Ps. 103:15-18
(26-10-2008)

Orde van dienst

Welkom en mededelingen

Zingen E.L. 353

Votum en groet

Zingen Gez. 460:1, 5

Leefregels: Gods heilzame regels

Zingen Ps. 24:2, 3

Gebed

Kindermoment

Zingen E.L. 463

Schriftlezing Ps. 103

Zingen Ps. 103: 4, 5

Tekstlezing Ps. 103:15-18

Verkondiging 'Verzekerd van de wieg tot het graf (?)'

Zingen Ps. 89:1, 7

Dankgebed

Gedicht

Collecte

Zingen Ps. 103:9

Zegen

Amenlied Gez. 48:10

Gods heilzame regels

God is onze Bondgenoot,
die ons uit de onvrijheid haalt
en ons meeneemt in een nieuwe mogelijkheid van leven.
Want Hij geeft ons bestaan zin en toekomst.
Luister, volk van God,
de HERE is onze God.
De HERE alleen.
Prent zijn geboden in uw hart.
Spreek er met uw kinderen telkens opnieuw over
 wanneer u thuis bent of onderweg
 als u gaat slapen en als u opstaat.
Dien naast God geen andere machten
die geluk beloven,
maar niet geven.
Maak van God geen beeld, waar u Hem op vastpint,
maar houd met Hem een levend contact
door te luisteren naar zijn Woord.
Maak zijn Naam niet te schande
en misbruik die niet.
Zonder minstens één dat in de week af voor God
om hem te eren
en uw leven te vieren als een Godsgeschenk.
Eer uw vader en moeder,
die God u schonk voor uw welzijn.
Ontneem uw naaste niet de mogelijkheden om te leven.
Maak uw eigen huwelijk noch dat van uw naaste stuk.
Eigen u niet toe wat een ander toebehoort.
Wees betrouwbaar voor elkaar
en breng elkaar geen schade toe door uw woorden.
Wees niet uit op wat van een ander is,
maar stel u tevreden met wat u gegeven is.
En prijs uw God,
die ons zulke heilzame regels heeft voorgehouden.

Broeders en zusters, Gemeente van Jezus Christus,

Mensen hebben het leven graag onder controle. Op de een of andere manier zit dat erin gebakken.

Je ziet het in het groot, als je kijkt naar de wereld waarin we leven. De kredietcrisis raast van hier naar daar, en deze storm is nog niet uitgewoed.

Maar kijk dan eens hoe de mensen, in het bijzonder: de overheden, met deze crisis omgaan: die moet en zal worden bezworen! En dus worden bakken met geld toegezegd aan de banken, zodat die toch maar overeind zullen blijven en het geld kan blijven rollen - om de economie weer op gang te krijgen.

En toch lukt het ze niet, ondanks hun ferme taal. Want er is geen greep te krijgen op de processen die gaande zijn, en op de menselijke geest. Je kunt wel banken overeind houden, maar het *vertrouwen* van mensen in die banken kun je niet beheersen of kweken...

Toch wordt juist dáár hard aan gewerkt. En dus moet bankieren weer 'saai' worden: alleen maar meer investeren in *betrouwbare* beleggingen, en niet allerlei fratsen uithalen voor die paar tienden procent of paar procent meer rendement.

Die controledrang zie je ook in het klein, in het geestelijk leven.

Wij, moderne mensen, willen het leven aan alle kanten waarborgen, zodat het een goed, veilig en onbezorgd leven zal zijn. En dus verzekeren we ons aan alle kanten, om allerlei denkbare en ondenkbare schade af te wenden.

Maar denk je zo 'van de wieg tot het graf' verzekerd te zijn? En waarom denk je dat? Waarom *wil* je dat? Waar ben je bang voor?

Dat zijn geen onzinnige vragen - want het *kan* niet: verzekerd van de wieg tot het graf. Er *is* geen verzekering tegen hartaanval of herseninfarct, om maar iets te noemen.

Niet alles in het leven is te beheersen - en dan? Wat dan?

Ik las ergens de uitspraak: "Zonde is het besluit om ons leven zelf in de hand te nemen". Want je hebt je leven niet zelf in de hand, je kunt het niet zó beheersen dat je niets zal overkomen.

En toch kan het wèl: verzekerd van de wieg tot het graf. Je leven aan alle kanten gewaarborgd - het kan wèl. Maar dan anders. Alleen als je aan duurzaam geestelijk beleggen doet. Alleen langs de weg van Ps. 103, die ons de weg wijst naar dat duurzaam geestelijk beleggen.

En die weg is deze: De mens is kwetsbaar, en dus on-betrouw-baar - maar de goedheid en trouw van de Heer Jahweh zijn onaantastbaar.

Dááaraan vasthouden - dat is 'duurzaam geestelijk beleggen'.

De mens is kwetsbaar.

Voor 'mens' wordt hier het Hebreeuwse woord 'enos' gebruikt: sterveling. En dat zegt alles. De mens is een sterveling, sterfelijk, broos, kort van duur.

O ja, het is waar: die mens, die 'enos', is in Ps. 8 wèl de koning van de schepping! Hij *is* dus ècht wel iets, de mens... En toch... sterveling.

Want de mens is niet onbepert houdbaar. Hooguit een 70 jaar, zegt Mozes in Psalm 90. Als je sterk bent, misschien 80. En mocht je de 90 halen - dan ben je 'zeer sterk' te noemen. En daarboven... verzin er maar een term voor - maar hoeveel mensen halen dat?

Het leven van de mens duurt maar kort.

En de mens valt ook zómaar om - door natuurgeweld, of door lichamelijke gebreken. Tegen wind en water of onweer heb je geen schijn van kans. En lichamelijke gebreken komen vanzelf, daar hoef je niets voor te doen - en voorkomen kun je ze al helemaal niet, hooguit wat uitstellen door gezond te leven.

De mens is kwetsbaar tot en met. Psalm 103 drukt dat uit met het beeld van een bloempje: klein en fijn en teer, en dus kansloos tegen de elementen.

En dus valt aan de mens geen *zekerheid* te ontleen - dat geldt ten aanzien van andere mensen, maar net zo goed van jezelf.

Psalm 146 zegt het ook: "Vertrouw niet op mensen". Ontleen je zekerheid niet aan mensen, bouw je leven niet op mensen. *Waarom niet? Omdat er geen heil is bij mensen!*

En dat betekent: Je kunt je *toekomst* niet zeker stellen bij mensen!

Maar. Daarmee is 'duurzaam geestelijk beleggen' nog niet over en uit!

Alleen zul je het over een andere boeg moeten gooien, een andere bank moeten zoeken. De bank van God - beter gezegd: de bank van de Heer Jahweh.

Dat is de weg naar duurzaam geestelijk beleggen die Psalm 103 wijst: De mens is kwetsbaar, en dus on-betrouw-baar - maar de goedheid en trouw van de Heer Jahweh zijn onaantastbaar.

Tegenover de zwakheid en kwetsbaarheid van de mens, die kort van duur is, staat de goedheid en trouw van God, die *eeuwig* is. "Van eeuwigheid tot eeuwigheid", dat wil zeggen: zo ver als ik terug kan kijken en denken - en dan nòg verder; en ook: zo ver als ik vooruit kan kijken en denken - en dan nòg verder. Dàt is God, zó is God - in zijn goedheid en trouw.

En dan voelt u wel: dat gaat je verstand te boven, dat gaat je boven de pet, daar kun je niet bij. Nou, zo is het ook. Het gaat boven onze macht en ons bevattingsvermogen uit - en dus is het véél groter en sterker en machtiger dan wij of dan wij ons kunnen voorstellen.

Vandaar dat woord 'onaantastbaar'. En 'onaantastbaar' betekent: vaste grond onder de voeten, en harde garanties - óók voor de toekomst!

Duurzaam geestelijk beleggen betekent dus: bouwen op de goedheid en trouw van de Heer Jahweh.

Het woord 'trouw' is een modernere vertaling van het ouderwetse 'goedertierenheid' - een woord dat met 'loyaliteit' weer te geven is. En het wil zeggen dat je op God aan kunt, dat je nooit tevergeefs een beroep doet op Hem, op wat Hij heeft gezegd!

En 'goedheid' of 'vriendelijkheid' wil ons erbij bepalen dat God, de Heer Jahweh, geen strenge God is, maar een God vol liefde. "Want Hij wéét...", zegt de psalm. God wéét uit welk hout wij gesneden zijn - en dáárom gaat Hij liefdevol met ons om, zoals een vader met zijn kind.

En daarom helpt Hij, déze God, ons ook van ons *werkelijke* probleem af (vers 3-4 en 12): onze *zonden* doet Hij van ons weg - zó ver, zó grondig, dat we het niet kunnen bevatten.

Alleen *Hij* kan dat en doet dat. Hoor het Hem zeggen, in Jes. 51:12 "Ik, Ik ben het die jullie troost" - en 'troosten' is 'houvast bieden'.

Ik, zegt God, en géén ander!

En Hij heeft ons óók laten weten *hoe* Hij dat doet: door zijn Zoon Jezus Christus. Want Hij, Jezus Christus, heeft ons gekocht en betaald - door zijn leven voor ons te geven. We hebben het leren zeggen met zondag 1 van de Heidelbergse Catechismus: Ik ben het eigendom van Jezus Christus - dàt is mijn 'troost', mijn houvast!

Dít is duurzaam geestelijk beleggen; zó is je toekomst zeker en veilig: "Ik ben het eigendom van Jezus Christus, want Hij heeft mij uit de macht van de duivel verlost, en Hij bewaart mij nu zó, dat zonder de wil van mijn hemelse Vader geen haar van mijn hoofd kan vallen, ja zelfs dat alles dienen moet tot mijn heil".

Het is waar: je hebt geen tastbare zekerheden zoals wij mensen die graag willen hebben. Het komt aan op 'geloven'; 'vertrouwen' is het toverwoord.

Maar bedenk wèl dat je in goed gezelschap bent!

Abraham liet z'n land, z'n familie en alles achter, en ging op reis... eigenlijk alleen maar achter een Stem aan! Maar hij had kennelijk fiducia in die Stem, en daarom ging hij op weg, zonder te weten waar hij komen zou. En hij kwam waar hij komen moest: in het land dat God hem had beloofd.

Gideon had een legertje van maar 300 man, tegenover een overmacht aan vijanden. Maar hij had fiducia in God, die zei dat hij het zó moest doen. En met 300 man haalde hij de overwinning!

Jonathan had alleen zichzelf en zijn wapendrager - tegenover de Filistijnse wachtpost. Maar hij had fiducia in God, en wist dat Hij genoeg was. En Hij was genoeg: met z'n tweeën versloegen Jonathan en zijn wapendrager de vijanden.

Je moet fiducia hebben in God, ja - en dat is 'geloven' in de Bijbel.

Dat is een waagstuk, ja - maar nooit een verloren gok!

Dus waarom zou je géén fiducia hebben in God? In déze God, de Heer Jahweh? Moet je nagaan: de directeur van een bedrijf biedt zijn eigen kapitaal en dat van zijn zoon aan zijn klanten aan! Dat zal je bij Icesave of Fortis of welke andere bank ook niet gebeuren - maar wél bij Verzekeringsmaatschappij God en Zoon!

Bij Hem, de Heer Jahweh, is wél heil - en dus redding, en dus toekomst!

En dan blijkt waar de schoen wringt. Want het probleem is niet een onzeker rendement. Het zijn de *beleggingsvoorwaarden* die het probleem blijken te zijn...! Want je moet jezelf geestelijk failliet weten, en geestelijk failliet laten verklaren...! En je moet jouw failliete boedel voor rekening laten van God die goed, vriendelijk en trouw is - be-trouw-baar. Déze bank valt nooit om!

Maar daar word je dus nooit minder van - van jezelf geestelijk failliet laten verklaren. Wat let je dus?

En bij déze bank is het altijd gunstig instappen. Dat kan zo lang je leeft - maar hoe lang is dat? Met andere woorden: het instapmoment is altijd 'nu' - al was het voor de *duizendste* keer.

Wat moet je doen om in te stappen? Eén ding: "Vergeet niet..." (vers. 2). Vergeet niet één van zijn weldaden - al die geweldig mooie en goede dingen die God al voor je gedaan hééft.

En dan wéét je: Ik bèn verzekerd - van de wieg tot het graf. Sterker nog: Ik ben verzekerd van de wieg tot óver het graf! Weer vers 17a "Van eeuwigheid tot eeuwigheid": zo ver als ik terug kan kijken en denken - en nòg verder; en zo ver als ik vooruit kan kijken en denken - en nòg verder. Dat gaat zèlfs voorbij de grens van de dood!

Het instapmoment is altijd 'nu' - en dan ben je aan alle kanten verzekerd. Dat wil zeggen - vers 18 -: zo lang je niet uitstapt, maar actief blijft beleggen in geestelijke zaken. Waarbij de beleggingsvoorwaarden blijven gelden: jezelf geestelijk failliet weten, en je failliete boedel voor rekening laten van Vader en Zoon God.

Want Gods goedheid en trouw zijn *voor altijd* - voor wie *ontzag* voor Hem heeft. Wat blijkt uit het feit dat je je aan zijn verbond en woorden houdt.

Dat is pas duurzaam beleggen! De goedheid en trouw van de Heer Jahweh - een *altijd* veilig huis; zo vast als de hemel zelf. Zo waar als Jezus Christus gestorven is - en lééft.

Amen.

Gedicht

Ik geloof in God, de Vader, de Almachtige, de Schepper van de hemel en de aarde:

een Vader om U tegen te zeggen
een Vader uit duizenden
een Vader van goud
een Vader van alles wat leeft
een Vader onder wiens adem
de schepping van ontroering beeft

dat is niet niks
maar het mooiste
moet nog komen

Hij is liefde
en die liefde is Hem heilig

Hij omringt ons
als de zee een bader

al loopt
alles in het honderd

al sterf je
duizend doden

bij Hem ben je veilig
Hij is God

de Vader

(Uit: Theo Coenraads - Zeker weten)